

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 15Co/21/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4314221524
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 01. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martina Balegová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2019:4314221524.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Martiny Balegovej a členov senátu JUDr. Jána Bzdúška a JUDr. Romana Greguša, v právnej veci žalobcu: Orange Slovensko, a. s., Metodova 8, 821 08 Bratislava, IČO: 35 697 270, zastúpený: Bobák, Bollová a spol., s. r. o., Dr. Vladimíra Clementisa 10, 821 02 Bratislava, IČO: 35 855 673, proti žalovanej: A. J., nar. XX. XX. XXXX, Q. XXXX/X, XXX XX T. Q., o zaplatenie 296,37 eura s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti II. a III. výroku rozsudku Okresného súdu Levice č. k. 15C/156/2015 - 85 zo dňa 30. 10. 2017, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok Okresného súdu Levice č. k. 15C/156/2015 - 85 zo dňa 30. 10. 2017 v časti II. výroku týkajúceho sa úroku z omeškania vo výške 3 % ročne zo sumy 212,37 eura od 26. 07. 2013 do zaplatenia a zo sumy 84 eur od 26. 07. 2013 do zaplatenia p o t v r d z u j e a vo zvyšnej časti II. výroku m e n í tak, že žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi 84 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,50 % ročne zo sumy 84 eur od 26. 07. 2013 do zaplatenia, všetko v lehote troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Žalovaná je p o v i n n á zaplatiť žalobcovi náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania v rozsahu 100 % s tým, že o ich výške bude rozhodnuté samostatným uznesením.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zaviazal žalovanú zaplatiť žalobcovi sumu 212,37 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,50 % ročne zo sumy 212,37 eura od 26. 07. 2013 do zaplatenia, všetko v lehote troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku (I. výrok), vo zvyšku žalobu zamietol (II. výrok) a o náhrade trov konania rozhodol tak, že žalobca má voči žalovanej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 43,32 % s tým, že o výške náhrady trov konania bude rozhodnuté súdom prvého stupňa samostatným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej (III. výrok).

2. Svoje rozhodnutie odôvodnil podľa § 52 ods. 1, ods. 3, ods. 4, § 53 ods. 1, ods. 4 písm. k/, ods. 5, § 544 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka, § 44 ods. 1, ods. 2 zákona č. 351/2011 Z. z. o elektronických komunikáciách, § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s nariadením vlády SR č. 87/1995 Z. z. a v časti trov konania podľa § 255 ods. 2 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“).

3. V odôvodnení vydaného rozsudku súd prvej inštancie uviedol, že žalobca sa podanou žalobou domáhal proti žalovanej zaplatenia peňažnej sumy 296,37 eura s príslušenstvom dôvodiac tým, že uzatvoril so žalovanou zmluvu č. A6815758. Na základe tejto zmluvy zapožičal žalovanej SIM kartu, ktorá jej umožňovala využívať telekomunikačné služby, ktoré poskytuje a zároveň k nej bolo priradené účastnícke telefónne číslo XXXX XXX XXX. Na základe uzavretého dodatku k zmluve č. A6815758 odpredal žalovanej mobilný telefón „R. XXX“ za kúpnu cenu s dohodnutou zmluvnou pokutou vo výške 84 eura. V dodatku k tejto zmluve zohľadnil pri určení výšky zmluvnej pokuty aj výšku zľavy poskytnutej

žalovanej pri predaji mobilného telefónu s tým, že zmluvná pokuta nie je vyššia ako výška zľavy, ktorá bola pri predaji mobilného telefónu žalovanej poskytnutá. Žalobca uviedol, že zmluvná pokuta zohľadňuje aj časový aspekt jej uloženia a zohľadnil čas, kedy si žalovaná prestala plniť svoje zmluvné povinnosti s tým, že k tomu prispôsobil aj výšku uplatňovanej zmluvnej pokuty. Zároveň má za to, že dodatkom odstránil všetky vady, pre ktoré súdy v minulosti vyhodnotili dohodnutú zmluvnú pokutu ako neprijateľnú zmluvnú podmienku. Žalovaná následne riadne a včas nezaplatila cenu za poskytnuté služby vyfakturované v období február až apríl 2013, čím porušila zmluvné povinnosti a v dôsledku čoho jej vznikla povinnosť zaplatiť zmluvnú pokutu vo výške 84 eur. Následným pokusom o pokonávku zo dňa 11. 07. 2013 oznámil žalobca žalovanej sumu neuhradených faktúr za jednotlivé mesiace ako aj výšku zmluvnej pokuty a vyzval ju na jej úhradu v dodatočnej lehote s tým, že žalovaná nereagovala ani čiastočnou úhradou na takúto výzvu, a preto si uplatňuje aj úrok z meškania. Vo veci bolo rozhodnuté platobným rozkazom zo dňa 21. 11. 2014, ktorý bol z dôvodu jeho nedoručenia žalovanej zrušený v celom rozsahu uznesením zo dňa 19. 01. 2015, právoplatným dňa 10. 02. 2015. Súd následne doručil žalobu žalovanej v zmysle § 116 ods. CSP. Vzhľadom na to, že predmetom konania je pohľadávka, ktorá neprevyšuje 1 000 eur, pričom ide o vec jednoduchého právneho posúdenia a skutkový stav nie je medzi stranami sporný, súd nenariaďoval vo veci pojednávanie, ale vo veci verejne vyhlásil rozsudok podľa § 219 ods. 3 CSP v spojení s § 297 písm. b) CSP dňa 30. 10. 2017.

Súd prvej inštancie vykonaným dokazovaním zistil, že strany sporu uzavreli zmluvu o poskytovaní verejných služieb dňa 18. 02. 2013 č. A6815758, na základe ktorej sa žalobca zaviazal žalovanej ako fyzickej osobe - nepodnikateľovi poskytovať účastnícky program „Základ, služba kredit na čokoľvek“. Zároveň žalovanej poskytol SIM kartu s prideleným telefónnym číslom. Strany uzavreli dňa 18. 02. 2013 aj dodatok k zmluve č. A68157585, predmetom ktorého bol aj predaj mobilného telefónu R. XXX, pričom žalobca predal žalovanej takéto zariadenie za zľavnenú spotrebiteľskú kúpnu cenu vo výške 26 eur a žalovaná vzala na vedomie, že bežná maloobchodná spotrebiteľská cena bez zľavy je 110 eur s tým, že takéto zariadenie je jej predávané za zľavnenú kúpnu spotrebiteľskú cenu len z dôvodu, že sa zaviazala užívať služby, ktoré poskytuje žalobca prostredníctvom pridelenej SIM karty. Súd prvej inštancie pri posudzovaní zmluvnej pokuty vychádzal z článku 2.3 a čl. 2.5 Dodatku. Zistil, že žalobca faktúrou č. 5190072799 vyúčtoval žalovanej sumu 49,37 eura za poskytnuté telekomunikačné služby, splatnou dňa 12. 03. 2013, faktúrou č. 5204372016 sumu 1,90 eura, splatnou dňa 10. 05. 2013, faktúrou č. 5200715840 sumu 161,10 eura, splatnou dňa 09. 04. 2013. Z pokusu o pokonávku zo dňa 11. 07. 2013 súd prvej inštancie zistil, že žalobca vyzval žalovanú na úhradu dlžnej sumy vo výške 212,37 eura z titulu neuhradených služieb poskytnutých žalovanej v období február až apríl 2013, okrem toho ju vyzval aj na zaplatenie zmluvnej pokuty vo výške 84 eur a sumy 23,71 eura ako poplatku za mimosúdne vymáhanie. Prvoinštančný súd posúdil uplatnené nároky a dospel k názoru, že nárok žalobcu je dôvodný pokiaľ ide o sumu 212,37 eura, pretože žalobca preukázal predloženými listinnými dôkazmi, že žalovanej poskytol elektronické komunikačné služby, pričom tá za tieto služby nezaplatila dohodnutú cenu a tiež žiadnym spôsobom čo do dôvodu a výšky nespochybnila takýto svoj záväzok. V konaní tiež nebolo preukázané, že by takýto záväzok zanikol splnením dlhu alebo iným spôsobom. Ďalej priznal žalobcovi aj nárok na úroky z omeškania v zmysle § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s nariadením vlády SR č. 87/1995 Z. z., pretože žalovaná sa dostala do omeškania s peňažným plnením, pričom lehota na plnenie bola určená v pokuse o pokonávku do 25. 07. 2013 s tým, že žalovaná nezaplatila svoj dlh, a preto sa od 26. 07. 2013 dostala do omeškania.

V časti zmluvnej pokuty vo výške 84 eura súd prvej inštancie žalobu zamietol, pretože dojednané zmluvné pokuty považoval za neprijateľné zmluvné podmienky v zmysle § 53 ods. 1 a 4 písm. k) Občianskeho zákonníka. Uviedol, že nemožno tvrdiť, že ide o individuálne dojednané zmluvné ustanovenie, pretože žalobca ako dodávateľ zmluvnú pokutu so žalovanou osobitne nevyjednával, pričom táto je dojednaná za rovnakých podmienok vo všetkých zmluvách či dodatkoch. Zmluvná pokuta ako inštitút zabezpečenia záväzku nebola individuálne dojednaná, pretože je zahrnutá v štandardnej typovej zmluve a spôsobuje hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Žalobca ako podnikateľský subjekt má odbornú prevahu nad spotrebiteľom, ktorému poskytuje elektronické služby, a preto možno od neho očakávať, že vo vzťahu k spotrebiteľom sa bude správať s náležitou odbornou starostlivosťou. Z neplatnej zmluvnej podmienky tak nemôže vzniknúť žalobcovi právo na plnenie. Súd prvej inštancie v tejto súvislosti poukázal na rozhodnutie Ústavného súdu SR č. k. IV ÚS 55/2011-19 zo dňa 24. 02. 2011 ako aj rozhodnutie Okresného súdu Prešov č. k. 25C/300/2014, potvrdzujúce rozhodnutie Krajského súdu v Prešove vo veci sp. zn. 6Co/164/2015 zo dňa 29.11.2016. Na záver uviedol, že zmluvná pokuta predstavuje vo vzťahu k sume 212,37 eura, ktorú si uplatňuje žalobca voči žalovanej z titulu nezaplatených poplatkov za poskytnuté služby, sankciu dosahujúcu 40 % uplatneného nároku. Výška sankcie je tak nepriemeraná k hodnote

zabezpečennej povinnosti. Súd prvej inštancie v zmysle vyššie uvedeného podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka uviedol, že ide neprijateľnú zmluvnú podmienku, ktorá je neplatná, a preto žalobu v tejto časti zamietol. Okrem toho zamietol žalobu aj v časti úroku z omeškania prevyšujúceho 5,5 % ročne, pretože k prvému dňu omeškania bola výška úrokovej sadzby vo výške 5,5 % ročne a nie 8,5 % ako si uplatňoval žalobca.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 2 CSP a keďže úspech žalobcu v konaní bol vo výške 71,66 % a žalovanej vo výške 28,34 %, súd žalobcovi priznal voči žalovanej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 43,32 %.

4. Proti II. a III. výroku vydaného rozsudku podal žalobca v zákonnej lehote odvolanie z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. b) CSP, že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, podľa § 365 ods. 1 písm. f) CSP, že súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a podľa § 365 ods. 1 písm. h) CSP, že rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. V prvej časti odvolania žalobca s poukazom na § 297 CSP uviedol, že súd prvej inštancie mal vo veci nariadiť pojednávanie, keďže podmienky pre aplikáciu § 297 CSP neboli splnené. Z toho vyvodil, že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

V ďalšej časti odvolania žalobca namietal, že právny názor súdu prvej inštancie o tom, že žalovaná ako spotrebiteľka nemala možnosť ovplyvniť zmluvnú pokutu dojednanú v dodatku k zmluve, a že v prípade zmluvnej pokuty nejde o individuálne dojednané ustanovenie, neobstojí. Každý účastník má reálne možnosť ovplyvniť obsah zmlúv, môže sa rozhodnúť, či si zvolí program s paušálom alebo s kreditom, má možnosť nastaviť si výšku mesačného paušálu, zvoliť si/kúpiť telekomunikačné zariadenie za akciovú cenu, alebo nie a pod. Z uvedeného vyplýva, že celý proces vzniku zmluvných vzťahov je založený na voľbe daného účastníka. Súd prvej inštancie vec nesprávne právne posúdil, keďže dohodnutá zmluvná pokuta spĺňa všetky požiadavky § 544 Občianskeho zákonníka, pričom je nepochybné, že bola dojednaná v písomnej forme a z dodatku vyplýva presný výpočet porušenia zmluvných povinností, pri ktorých sa zmluvná pokuta má uplatniť. V tejto súvislosti žalobca poukázal na to, že žalovaná si svoje zmluvné povinnosti neplnila od samého začiatku zmluvného vzťahu, t. j. neuhrádzala faktúry. Žalobca má za to, že žalovaná vstupovala do zmluvného vzťahu s nečestným a špekulatívnym úmyslom získať hodnotné telekomunikačné zariadenie za akciovú cenu a využívať služby žalobcu pokiaľ to len bude možné bez úmyslu uhrádzať faktúry. Takéto konanie hrubo porušuje dobré mravy a poskytnutie právnej ochrany žalovanej ako v prípade čestného spotrebiteľa by predstavovalo zneužitie tohto právneho inštitútu. Zmluvné dojednanie uvedené v článku 2.5 dodatku nie je dojednaním, ktoré by spôsobovalo značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa.

Vzhľadom na uvedené žalobca má za to, že súd prvej inštancie rozhodol nesprávne, keď nárok žalobcu na zaplatenie zmluvnej pokuty vo výške 84 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,50 % ročne od 26. 07. 2013 do zaplatenia zamietol. Uvedené malo dopad aj na rozhodovanie o nároku na náhradu trov konania. Žiadal preto odvolací súd, aby napadnutý rozsudok v zmysle § 388 CSP zmenil tak, že uloží žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi 84 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,50 % ročne od 26. 07. 2013 do zaplatenia a prizná žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

5. Žalovaná sa k odvolaniu žalobcu nevyjadřila.

6. Krajský súd v Nitre ako súd odvolací preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie, ako aj postup súdu, ktorý mu predchádzal v medziach odvolania podaného žalobcom (§ 379 CSP, § 380 CSP) a po preskúmaní napadnutého rozhodnutia v časti II. a III. výroku zistil, že odvolanie žalobcu je v prevažnej časti dôvodné. Rozhodol tak bez nariadenia pojednávania (§ 385 CSP).

7. Podľa § 470 ods. 1 CSP, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

8. Podľa § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

9. Podľa § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

10. Podľa § 388 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zmení, ak nie sú splnené podmienky na jeho potvrdenie, ani na jeho zrušenie.

11. Odvolací súd z obsahu spisu zistil, že strany sporu uzavreli Zmluvu o poskytovaní verejných služieb č. A6815758 dňa 18. 02. 2013 s dodatkom k tejto zmluve zo dňa 18. 02. 2013, ktorej neoddeliteľnou súčasťou boli Všeobecné podmienky poskytovania verejných elektronických komunikačných služieb prostredníctvom verejnej mobilnej siete žalobcu (ďalej len Všeobecné podmienky). Na základe predmetnej zmluvy sa žalobca zaviazal poskytovať žalovanej služby elektronickej komunikácie tak, ako sú uvedené v predmete zmluvy a zároveň jej predal mobilný telefón značky R. XXX za zľavnenú kúpnu cenu 26 eur s tým, že jeho bežná maloobchodná cena bez zľavy predstavovala 110 eur. Žalovaná sa zaviazala zotrvať v zmluvnom vzťahu so žalobcom po dobu 24 mesiacov od uzatvorenia dodatku (ďalej len doba viazanosti) a pri nedodržaní povinností uvedených v čl. 2 bod 2.5 dodatku si strany dohodli zmluvnú pokutu vo výške 84 eur s tým, že výška zmluvnej pokuty sa bude znižovať v závislosti od toho, koľko mesiacov má ešte uplynúť od okamihu porušenia zmluvnej povinnosti do konca doby viazanosti. Žalovanej boli poskytnuté služby, ktoré boli vyúčtované faktúrou č. 5197072799 vo výške 49,37 eura, splatnou dňa 12. 03. 2013, faktúrou č. 5204372016 vo výške 1,90 eura, splatnou dňa 10. 05. 2013 a faktúrou č. 5200715840 vo výške 161,10 eura, splatnou dňa 09. 04. 2013. Ani jednu z vystavených faktúr žalovaná žalobcovi neuhradila.

Prvá odvolacia námietka žalobcu sa týkala nesprávneho procesného postupu súdu prvej inštancie, ktorým znemožnil žalobcovi uskutočňovať jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Z obsahu spisu vyplýva, že súd prvej inštancie na prejednanie veci nenariadil pojednávanie, ale došlo k verejnému vyhláseniu rozsudku dňa 30. 10. 2017, ktorého termín bol vopred oznámený vyvesením na úradnej tabuli okresného súdu. Podľa § 297 CSP súd na prejednanie sporu nariadil pojednávanie. Pojednávanie nie je potrebné nariaďovať, ak ide iba o otázku jednoduchého právneho posúdenia veci, skutkové tvrdenia strán nie sú sporné a hodnota sporu bez príslušenstva neprevyšuje 1 000 eur (§ 297 písm. b) CSP). V posudzovanej veci odvolací súd zhodne s prvoinštančným súdom dospel k záveru, že v danom prípade boli splnené zákonné podmienky, aby v predmetnom spotrebiteľskom spore nebolo nevyhnutné na prejednanie sporu nariadiť pojednávanie. Žalovaná nevyužila možnosť k veci sa vyjadriť, v dôsledku čoho skutkové tvrdenia žalobcu obsiahnuté v žalobe neboli sporné. Zároveň boli splnené aj ďalšie dve podmienky, t. j. že išlo o otázky jednoduchého právneho posúdenia veci (plnenie z bežnej spotrebiteľskej zmluvy, vrátane posúdenia, či dojednanie strán o zmluvnej pokute je alebo nie je v súlade so zákonom) a že hodnota sporu bez príslušenstva neprevyšuje zákonný limit 1 000 eur (žalovaná istina v danom prípade predstavovala sumu 296,37 eura). Takýto postup súdu prvej inštancie preto nemožno hodnotiť ako nesprávny, nedošlo ním k odňatiu procesných práv žalobcu a ani k porušeniu jeho práva na spravodlivý súdny proces.

Ďalšia odvolacia námietka smerovala k zamietnutiu uplatnenej zmluvnej pokuty s príslušenstvom. Zamietnutie žaloby v tejto časti bolo podľa názoru žalobcu argumentačne založené len na všeobecne formulovanom právnom závere, že žalovaná ako spotrebiteľ nemala možnosť dojednanú zmluvnú pokutu ovplyvniť a že nejde o individuálne dojednané ustanovenie. Odvolací súd sa s právnym názorom súdu prvej inštancie v tomto smere nestotožnil, pretože nezistil dôvod, pre ktorý by mala byť dohoda o zmluvnej pokute považovaná za neprijateľnú zmluvnú podmienku, a to ani pokiaľ ide o jej výšku 84 eur. Akciová cena telekomunikačného zariadenia bola dohodnutá tak, aby riadnym využívaním dohodnutých služieb a platením úhrad za poskytované služby bol žalobcovi kompenzovaný rozdiel medzi akciovou a predajnou cenou mobilného telefónu R. XXX. Pokiaľ žalovaná svoju povinnosť zotrvať v zmluvnom vzťahu so žalobcom po dobu 24 mesiacov a platiť riadne a včas za poskytnuté služby porušila už prvý mesiac dohodnutej doby, žalobcovi vznikol nárok na zmluvnú pokutu dojednanú v dodatku k predmetnej zmluve.

Neprijateľnosť dohody o zmluvnej pokute v prípade porušenia zmluvných podmienok spočívala podľa názoru súdu prvej inštancie najmä v tom, že nejde o individuálne dojednané zmluvné ustanovenie a aj výšku zmluvnej pokuty považoval za neprimeranú k výške zabezpečovanej povinnosti. Z listín pripojených k žalobnému návrhu je zrejmé, že žalobca ako dodávateľ zmluvné podmienky so žalovanou ako spotrebiteľkou síce osobitne nevyjednal, avšak žalovaná nepochybne mala možnosť výberu z viacerých typov ponúkaných zmlúv v závislosti od vlastných preferencií a žalobcom poskytovaných benefitov, vrátane rôznych typov ponúkaných mobilných telefónov. Žalovaná súhlasila s dohodnutými zmluvnými podmienkami a bola si vedomá, že za mobilný telefón zaplatila nižšiu cenu len pod podmienkou využívania elektronických služieb po celú dobu viazanosti, čomu žalobca prispôsobil aj cenu týchto služieb. Hoci východiskom spotrebiteľskej ochrany je postulát, podľa ktorého sa spotrebiteľ

ocitá vo fakticky nerovnom postavení s profesionálnym dodávateľom, v danom prípade je evidentné, že zmluvná voľnosť žalovanej v tomto smere nemohla spôsobovať hrubý nepomer v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech žalovanej ako spotrebiteľky. V posudzovanej veci navyše vyplynulo, že žalovaná si svoje zmluvné povinnosti prakticky od počiatku zmluvného vzťahu (18. 02. 2013) neplnila a do omeškania s platením ceny poskytnutých služieb sa dostala už neuhradením prvej vystavenej faktúry č. 5197072799 zo dňa 26. 02. 2013, splatnej dňa 12. 03. 2013.

Pokiaľ ide o tvrdenie súdu prvej inštancie, že zmluvná pokuta je neprimerane vysoká, odvolací súd sa s uvedeným tvrdením nestotožnil, pretože z dodatku k uzavretej zmluve nepochybne vyplýva, že žalobca si uplatnil zmluvnú pokutu vo výške, ktorá vychádza z rozdielu medzi maloobchodnou cenou zariadenia (110 eur za mobilný telefón) a akciovou cenou (26 eur za mobilný telefón) zohľadniac pritom časové obdobie, kedy k porušeniu zmluvných povinností žalovanou došlo (prvý mesiac zmluvného vzťahu). Odvolací súd v danom prípade považuje za potrebné prihliadnúť aj na špekulatívny prístup žalovanej, ktorá na základe uzavretej zmluvy neuhradila žalobcovi ani len časť poskytnutých služieb. Spotrebiteľské právo neslúži na ochranu nezodpovedného spotrebiteľa, ktorý si ani len čiastočne neplní svoje zmluvné povinnosti. Okresné súde v minulosti nepriznávali v obdobných veciach nároky žalobcu uplatňované titulom zmluvných pokút; išlo však vždy o prípady, kde uplatnené nároky vysoko prevyšovali predajnú cenu mobilného telefónu, nebolo zohľadnené obdobie, v ktorom došlo k porušeniu zmluvných povinností a kúpna cena mobilných telefónov nebola viazaná na odkladaciu podmienku.

Žalovaná sa s plnením svojho záväzku dostala do omeškania, a preto má žalobca podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. právo aj na zákonný úrok z omeškania vo výške 5,50 % ročne (t. j. základná úroková sadzba ECB v rozhodnom období 0,50 % + 5 percentuálnych bodov) zo sumy 84 eur odo dňa nasledujúceho po uplynutí lehoty na plnenie uvedenej v pokuse o pokonávku až do zaplatenia.

12. Keďže odvolanie žalobcu smerovalo voči celému zamietajúcemu výroku napadnutého rozsudku, ktorý v časti týkajúcej sa úroku z omeškania vo výške 3 % ročne zo sumy 212,37 eura od 26. 07. 2013 do zaplatenia a zo sumy 84 eur od 26. 07. 2013 do zaplatenia považoval odvolací súd z poukazom na dôvody uvedené v napadnutom rozsudku za vecne správny, napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v uvedenej časti podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil a vo zvyšnej časti II. výroku podľa § 388 CSP zmenil tak, že žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi 84 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,50 % ročne zo sumy 84 eur od 26. 07. 2013 do zaplatenia, všetko v lehote troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

13. O náhrade trov prvoinštančného a odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1, ods. 2 CSP v spojení s § 262 ods. 1 CSP a § 255 ods. 1 CSP. Žalobca bol v konaní neúspešný len v nepatrnej časti uplatneného úroku z omeškania, preto mu odvolací súd priznal plnú náhradu trov prvoinštančného a aj odvolacieho konania v rozsahu 100 %. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, a to samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník v zmysle § 262 ods. 2 CSP.

14. Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon v § 420 až § 423 CSP pripúšťa. Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii.

Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom. To neplatí, ak je dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské

právnické vzdelanie druhého stupňa; ak je dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa; ak je dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).